FƏRHAD VƏ ŞİRİN

5 pərdəli 20 şəkilli mənzum dram

İŞTİRAK EDƏNLƏR

Fərhad	– məşhur Azərbaycan heykəltəraşı
Xosrov	– İran hökmdarı
Məhin Banu	– Azərbaycan hökmdarı
Şirin	– Məhin Banunun qızı, Fərhadın sevgilisi
Şapur	– rəssam, Xosrovun əyanlarından
Məryəm	– Bizans hökmdarının qızı, Xosrovun arvadı
Azər baba	– Fərhadın atası, müdrik bir qoca
Vəzir	– Xosrovun vəziri
Fitnə	– azərbaycanlı qız, Şirinin yaxın sirdaşı
Şiruyə	– Xosrovun oğlu
Ozan	– el aşığı

Əsgərlər, kəndlilər, əyanlar, qızlar və b.

BİRİNCİ PƏRDƏ

BİRİNCİ ŞƏKİL

Qədim Azərbaycan. Bərdə padşahlığı. Uca və sənətkarlıqla işlənmiş bir qala. Bu qalanın tikilib qurtarması münasibəti ilə böyük xalq bayramıdır. Ozanlar çalır, qızlar, oğlanlar rəqs edirlər.

Azər baba

(*üzünü xalqa tutaraq*)

Baxın, bu möhtəşəm gözəl hasara
Bu böyük sənətə diz çöksün hamı.
Bu məclis, bu büsat, bu el bayramı
Qoy meydan oxusun qəsbkarlara!

Ucalsın yurdumuz öz hünərilə,
Halal zəhmətilə, alın təriylə.
Qoy azad yaşasın bəxtiyar ellər,
Bizim bu ceyranlı, turaclı çöllər.
Qoy bir də yuxusuz qalmasın Vətən,
Düşmən atlarının ayaq səsindən!..

Hamı

Qoy bir də yuxusuz qalmasın Vətən,
Düşmən atlarının ayaq səsindən.

Məhin Banu bir dəstə adamla gəlir. Hamı ehtiramla ona baş əyir.

Banu

(*Azər babaya tərəf gedir. Onun əlindən öpür*)

Çox mübarək olsun bu bayramınız
Kef çəkib şadlanın, gülün hamınız!

Səslər

Sağ ol, Məhin Banu, sağ ol, hökmdar!

Banu

Gözəl yurdumuza göz dikənlər var.

(*Əlini qayaya uzadaraq.*)

Fərhadın qurduğu bu qala, bu dağ
Köksünü düşmənə sipər tutacaq.
Qoy xoşbəxt yaşasın odlar ölkəsi,
Burdan kəsilməsin toy-bayram səsi!

B a n u

O mənim qızımdır halaldır sana,
Sizi tapşırıram Azərbaycana
Tacım da, taxtım da qurbandır sizə,
Mən alqış deyirəm bu eşqinizə!..

A z ə r b a b a

Ulu Hürmüz! Günəş parlat havada,
Özün aşiqləri yetir murada!

H a m ı

Ulu Hürmüz! Günəş parlat havada,
Özün aşiqləri yetir murada!

B a n u

Sağ ol, Azər baba! Əskik olma sən,
Fərhad igidsə də, atası sənsən.

A z ə r b a b a

Hər namuslu oğul, hər namuslu qız
Elin balasıdır, elindir yalnız.
Gəl, oğlum, yaxın gəl, yaxın gəl bir az,
Bu dünya görmüşə yenə qulaq as!

Fərhad Azər babaya yaxınlaşır. Azər baba sol əli ilə onun boynunu qucaqlayıb sağ əli ilə qalanı göstərir.

A z ə r b a b a

Gözəldir, canlıdır qurduğun hasar,
Lakin diqqət yetir, bir nöqsanı var.
"Hər elmi öyrənmək istədikdə sən,
Çalış ki, hər şeyi kamil biləsən.

Kamil bir palançı olsa da insan,
Yaxşıdır yarımçıq bir papaqçıdan"

F ə r h a d

Doğrudur, ata can! Nöqsanım nədir?

A z ə r b a b a

Bu böyük sənətin bir kaşanədir,
Ancaq... o qalanın zirvəsinə bax,
Yastıdır... üstünə qar yığılacaq.
Lakin qılınc belli qurulsa hasar,
Üstündə göllənməz nə yağış, nə qar.

F ə r h a d

Doğrudur... Laxladar yağış bəndləri.

A z ə r b a b a

Dünya binasını qurandan bəri
Öyrənmək dalınca getmişdir bəşər.
Sudan dürr çıxarmış, daşdan da gövhər!
Lakin öyrənməyi ar bilən bir şəxs
Dünyada mərifət qazana bilməz.

F ə r h a d

Doğrudur, ata can! sənsən ustadım,
Sənin şöhrətindir, mənim də adım.

(*Azər babanın əlindən öpür.*)

A z ə r b a b a

Di, gəlin. toplaşaq o çəmənzara,
Ozanlar səs salsın uzaq dağlara!